شورمې د قلم په ژبه راوله

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شورمې د قلم په ژبه راوله

محمد الیاس الیاس

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شورمې د قلم په ژبه راوله

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول حقونه محفوظ دي

د کتاب نوم ________ شور مي د قلم په ژبه راوله

ليکونکی ________ محمد الیاس الیاس
(0346-2860464)

د چاپ کال ________ ۲۰۰۸ (اول ځل)

د چاپ ځائے ________ المظهر پریس بټ خیله

شمیر ________ پنځه سوه

کمپوزنګ ________ سردار الملک بابو

ټائټل ________ محمد الیاس بابو

بیعه ________ (اتیا روپۍ) ۸۰

د موندلو درکونه

- يونيورسټی بُک ايجنسی خيبر بازار پيښور
- حزب الله بُک سنټر طوطه کان
- ضياء بُک سنټر زيارت حصار بابا
- مُسلم بُک سنټر درګئ
- شاه بُک سنټر بټ خيله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

د خپل ماما نثارمحمد نثارؔ

د ځوئی عادل محمد په نامه چې

د پښتو ادب سره ئې بې کچه مینه لرله

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الياس د منزل په لور

د ګل ورينو ګلدرو د ښائيستونو وطن ملاکنډ چې د قدرت د رنګينو نظارو د هسکو دنګو لوړو غرونو مرغزارونو ښکلا د نخترو او ديارو شنها د شنو شنو ورشوګانو دشتونه اوّ په تېره تيره د سوات د سيند د غاړې حسينې نظارې د يو حساس زړګی اُودهٔ خيالونه داسې راپاروی چې سړے خامخا په نازکو ليکلو اوّ وئيلو مجبور کړی اوّ بيا يو داسې تعليم يافته ځلمے چې تر داوخته ئې د دُنيا د ډېرو مختلفو ملکونو سفر هم کړے دے او لا نور هم په تګ دے به ارومرو په دے ليکلو مجبورېږی۔

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شور مې د قلم په ژبه راوله

د دې شعر خالق محمد الياس الياسؔ چه دا ورستنئ مصرعه ئې د کتاب نوم دے۔ د مارچ د مياشتې په دوئمه نېټه نولس سوه اتيا کښې د طوطه کان کلی د استوګن حاجی فريدالله خان هيډ ماسټر چه د سنيئر سټاف صدر هم دے د يوسفزو د سلطان خان خېل د ذېلی شاخ اسماعيل خېل سره تعلق لری کره سترګې اوغړولې۔نيکه ئې دخپل وخت يو نوموړے مشر تېر شوے دے چې د حاجی اسماعيل خان په نوم يادېږی۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښاغلی الیاس په خپل کلي کښې د ابتدائي تعلیم حاصلولو نه پس F.Sc: د پېښور پبلک سکول نه په ښو نمبرو کښې پاس کړه په 2000-1999ء کښې ئې د پاکستان میرین اکیډمی نه د جهاز رانۍ تعلیم حاصل کړو. د 2002ء نه تر اوسه په پاکستان نیشنل شِپنګ کارپورېشن کښې د نیویګیشن افسر په حېثیت خپلې ذمه وارۍ تر سره کوی. دے د دُنیا په ګُټ ګُټ کښې ګرځیدونکے سېلانے په لیدلے شوو ملکونو کښې چې کوم څه لیدلې دی اوُ د کوم څه نه متاثره شوے دے هغه ئې د قلم په ژبه د ادب دُنیا ته سپارلی دی. لکه د جبرالټر په لیدووائی

ډیدن ئې راته تېری د اسلام خبرې اوښودې
ښکلا ئې راته واړه په ماښام خبرې اوښودې
دےځائے کښې د طارق د تورے شرنګ دے لا تر اُوسه
دے ځائے راته د خپل اصلی مقام خبرې اوښودې

نوی خیالات نوی حالات د سپرلی د ښائیستونو رنګینۍ نوی ردیف او قافیې، نوی تشبیهات اشارے او کنائے او د قدرت د حسینو نظارو حسین ښکلی اوُ ښائیسته رنګونه د الیاس په غزلونو نظمونو او سندرو کښې سم په ګډا ګانو دی لکه چې وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږدوئ چه ګل شي پسرلے ځمه شيندمه

د زړهٔ په پرهرونو مې لمبې ځمه شيندمه

او يا دا شعر

د اسرافيل شپيلۍ به وينس مې نهٔ کړي

د بنګرو شرنګ به دِ محشر جوړوي

ښاغلى الياس د خيالي محلونو او قلاګانو جوړولو نه سنده کوي

اؤ د حقيقت په لټون کښې دے لکه چې وائي

ژوند کښې حقيقت غواړه د خيال قِصو ته مهٔ ګوره

رنګ لټوه نُور او د جمال قِصو ته مهٔ ګوره

د منزل په لټون کښې ئې ښې تنهاکې دي

په نظر نه راځي په غټو ګورم ورته

د ښو تنهاکې مې پولۍ شوې د منزل په لټون

ولې بيا هم ښاغلي شاعر د منزل په لور په ټک کښې د نوي کل

د ملګرتيا په اړانه خپله کاميابۍ سرګنده وي اؤ ښهٔ په جارحانه

انداز کښې وائي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ سره د کلي ماشومان په بله شوی دی
داخلې مو واورئی د چا پلار مخه نیوې نهٔ شی
د خپل حق غوښتو آوازې دارنګ پورته کړے دے
اوس به په سرو سترګو یه ملګرو دلته نهٔ کرځو
مونږه کښې د حق غوښتو جذبه راویخه شوې ده
هر شاعر د خپلې خاورې او خپل وطن سره بې کچه مینه لری
او د غېرو د غلامۍ نه د ځان بچ ساتلو د پاره خلق بیداروی
الیاس په دے حقله وائی
واکې د وطن به مې د غیرو لاس کښې ورنهٔ کړم
په ژبه د قلم ځما تپه راویخه شوی ده
د اتفاق اؤ اتحاد درس دارنګه ورکوی
تر څو به بېل یو د یَو بله داسې بېل په وطن
راځئ چې یو شو سره خپلو کښې د قام په رنګې
ښاغلے هر هغه څوک درویش ګڼی چې د خپل نفس د ارمانونو
قاتل وی۔

(c) ketabton.com: The Digital Library

کۀ د نفس د ارمانونو قاتل نۀ شوے
هسې ځان خاورې کول درویشي نه ده
د خپله خدایه خپل مرګ د جانان په غېږه کښې غواړي
ژوندمې په یادونو کښې تېر شوے دے
مرګ مې د جانان غېږې له راوله
د چایا دونۀ ئې زړۀ کښې داسې زرغونېږي
عرش کښې پسې چغې فرشتو کړلې
بیا مې د چا یاد زړۀ کښې زرغون شولو
د خپلې پوهې په باره کښې وائي
خلقه زما د پوهې ناپ له پیمانې مۀ ګورئ
چه شم په سترګو کښې مد هوشه راته هوش لیده شي
ددے شعر نه ئې هم خوندونه واخلئ
سپوږمۍ خو هر وخت په وریځو پټه نۀ وي
تورو زلفو نۀ دې سپین مخ رابهر کړه
هر څوکۀ د الیاس شاعري لا په ابتدائي مرحلو کښې ده ولې بیا
هم فني خامۍ پکښې ډېرې کمې په نظر راځي۔ پښتو ادب ددے

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلمے شاعر نه د نور ډېر څه اخستو طمع لرى۔ ځکه هيله لرم چه خپل کوشش به جارى اوساتى چه د پښتو ادب لمن ته نورې ډيرې ګلدستې ډالى کړى۔

د الياس په دے مجموعه کښې ډېر د ښائيسته خيالونو ازاد نظمونه هم شته د مثال په توګه مُسکا، بُت، په ړندو کښې کوڼ باچاوى۔ او داسې نور دغه شان په بندو نظمونو کښې بنګړى واله،انتظار، غريبه طبقه، کاش، سوچ ، سپړلے او داسې نور ډېر خوندور نظمونه دى چه په لوستوئې تنده ماتېږى

ددے نه علاوه الياس هائيکو، قطعې او رُباعيانې هم ليکلې دى۔

زهٔ د پښتو ادب لمن تهٔ د وسعت ورکولو د خاطره د الياس ددے ذيار ستائينه کووم زړهٔ مې غواړى چې ډېر څهٔ مې پرے ليکلے وے۔ ولې لوستونکو ته به هم څهٔ پريښودل وى۔ نو له دے مرغه زهٔ د مينځه اوځم او د ا بحث لوستونکو ته پرېږدم چې الياس د شاعرۍ په ميدان کښې تر کومه کامياب ښکارى۔

په ډېره مينه

نثار محمد نثار

طوطه کان ملاکنډ ايجنسى

نېټه ۲۰۰۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
04.01.2000

غیـرت

پـه تـن مې اور بـلېږي يالمبـه راوييښـه شوې ده
يا چـرتـه د خـوب نـه محبوبـه راوييښـه شوې ده

اوس بـه پـه سـرو سـترګو يه ملګرو دلته نه ګرځو
مو نږه کښې د حق غوښتو جذبه راوييښه شوې ده

ځـئ چـې ترې د مينې او ښکلا سندرې جوړې کړو
نـن مـې د ربـاب تـار کښـې نغمـه راوييښـه شوې ده

هسـې د وطـن نـاوې د قصـده ځـان اُوده کـړلـو
خـدائيـګـو مـاتـه پتـه ده چې ښه راوييښه شوې ده

يـا څښلې ئې جـامونه د شرابو ښۀ بې دريغه دی
يـا داسـې راتـه ښکاری چې اُوده راوييښه شوې ده

واګې د وطـن بـه مې د غيـرو لاس کښې ورنۀ کـړم
پـه ژبـه د قـلـم زمـا تېـپه راوييښـه شـوې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28.12.1999

وریځې لېمه زُلفی بانه چیرمه
ځمه ورځمه پښتانهٔ چیرمه
پریږدئ کهٔ خلق راته هر څه وائی
نن دې یادونه میلمانهٔ چیرمه
ته دې د ژمی په نمر مهٔ نازیږه
زهٔ لا د خپل اُوړی غرمه چیرمه
ویمه کهٔ چرته پکښې لاره اُوځی
خپل اسویلی سارهٔ سارهٔ چیرمه
الیاسّ تږې د یار په نوم نغمې جوړوم
بیامې تارونه نن د زړهٔ چیرمه

یو شعر

چا ببرچل مې په پوښتنه د جانان شو
خاموشی مې تذکرې د مینې اوکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورټ سعید۔ مصر
01-03-2007

ساده وو ژوند چې ئې آسان یادوو
ګل په ژړا ژړا خزان یادوو

دُنیا په هاغې هم خوشحاله نۀ وه
ماچې د خپل برخې آسمان یادوو

خلقو د ژوند سخته مرګی ته ویله
ما هاغه تریخ ساعت هجران یادوو

د عشق لمبو د مېنې اُور واخستو
تا چې زما د ژوند داستان یا دوو

د هر چا شوندې په حرم رېږدې
مابه ګهړې ګهړې جانان یادوو

تا د ستم ازغی تېره کړله نور
ماچې ریښې ریښې ګرېوان یادوو

چه په کتوئی سترګې نۀ مړېدې
ماد هغه حُسن دوران یادوو

سبا به ئې دوه ګزه کفن جامه وی
خلقو الیاسؔ د کلی خان یادوو

****

طوطه کان

17.07.2006

غیرت پښتو به راژوندی کړی سرفروش لیده شی
پښتون چې یو ځائے یو ځائے گرځی نو پُر جوش لیده شی

خلقه زما د پوهې ناپ له پیمانې مهٔ گورئ
چې شم په سترگو کښې مدهوشه راته هوش لیده شی

تهٔ مې جانان تهٔ مې جهان تهٔ مې ایمان ئې گرانه
ستانه بغیر کهٔ چاته گورم راته دوش لیده شی

سر به مې بره وی خو نازبه مې په مینه نهٔ کړم
قیس ئې ورک کړے دے منصور هم فراموش لیده شی

پخواچی ذکر به ئې هر وخت د بوستان کولو
ستا خبر لوځے الیاسؔ نن دومره خاموش لیده شی

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرې (PERFUME) آزاد نظم

غریب سړی کۀ په هفته کښې یو ځل
چرته په خپلو سپینو پاکو جامو
ځانله د مینې نه خُوشبو پورې کړی
وائی چې زۀ به هم په لاروکښې نن
د خپل بدن په ښائستوو عطرو
د خپل ماحول فضاخوش رنګه کړمه
وائی چې نن به زۀ خوشحاله شمه
زما به خلق تعریفونه اُوکړی
چې ګوره څومره ښکلے بُوئې راځی
نن د فلانکی ماما د ځوی د تن نه
خو ده ته څه پته ده
چې خلق داسې وائی
غریب سړی ته ګوره
په جامو سپرے لګوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-08-2006

درست جهان درته حېرانه مه جبین ئې
لکه ګل لا سو کښې رېژې ګل ورین ئې

که په سر سترګو مې کښېنې ناز دې اخلم
ستا ادا داخِیستو ده نازنین ئې

ستا د مخ برابر نهٔ دی دُر ګوهر
دُر ګوهر مې پکارنهٔ دی مرمرین ئې

زړهٔ مې هسې تاله چرته درکولو
دلنواز ئې دلربا ئې دلنشین ئې

د جلی خفی معنې د الیاس نهٔ زده
د زړهٔ سترګو ته مې بربښے ته مبین ئې

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
23-07-1998

انتـــظار

د زړهٔ د درد د کمېـدو پـه خـاطـر
ستـا د خـائستـه بشر لیدو پـه خاطر
پـه تـوره شپه کښې بې اسرې پاتې شوم
د سپیـن سحـر د ځلېدو پـه خـاطـر

ارمـانـی زړهٔ بـه کـور تـه ورمـه اشنـا
چې زهٔ پـه طـمع تـهٔ بې غمـه اشنـا

ستـا پـه لیدو بـه چغېدو مې زړګـے
پـه تـا پسې بـه خـوریـدومې زړګـے
چې تـه رانـغلـے پـه مـا ګـرانـه اشنـا
لـکـه مـاشـوم بـه ژړېدو مې زړګـے

یـاد بـه دې څـه وایـه سـاتـمه اشنـا
چې زهٔ پـه طـمع تـه بې غـمـه اشنـا

لاړه اودهٔ شـولـه د خـوب غیـږه کښې
څـمـا ځـوانـی د لېونتوب غیږه کښې
کـه وی لـوئې شـوے خیر دے رابـه شې
هـغـه قـاتل د سرېتوب غیـږه کښې

ځـکـه د زړهٔ ویـنـې څـتمـه اشنـا
چې زهٔ پـه طـمع تـهٔ بې غـمـه اشنـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه په هجران او څه دیدار کښې تېر شو
څه په ازغو او څه په دار کښې تېر شو

ستا د راتلو ستا د لیدو په خاطر
ژوندون مې ټول په انتظار کښې تېر شو

ورځمه کېږه درنه ورمه اشنا
چې زۀ په طمع تۀ بې غمه اشنا

قطعه

خلق مې خدایه لیونے لیونے بللی
لا مې خیرې ګرېوان نه دے تر لمنه

په مدار د زندګۍ کښې تل به زده کړې
کۀ زما د سوچ محور ته شوې دننه

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16.07.2006

تــا کلـے راتــه پــرېښودو تــړون مې درنــه غوښتے وو
د مينــې لېونــے وومــه جــنــون مـې درنــه غوښتے وو

ربېلــو دې غــوڅ غــوڅ پــرهــر پرهر دې رالــه راکـړلو
ارمــان د زړهٔ معصوم ګرانه زرغون مې درنه غوښتے وو

دارتــه د مــنــصــور غــونــدې نــاحــقــه ختے چرته شوم
بې وســه د ظــفــر غــونــدې رنګون مې درنــه غوښتے وو

دې د پښتــو نــخــوا خــلــقــو مُــلا زمــا لــيـډر کــړلــو
قــاضـی مې درنه نه غوښتو پښتون مې درنه غوښتے وو

ســاده وومــه نــاپــوهــه چې مــې تــالــه زړهٔ درکـړے وو
لمبه دې کړمه سيال نهٔ شوم سکون مې درنه غوښتے وو

تــالــه مې د ژونــد ښــائستــه رنګونــه راغونډ کړی وو
ځــان تــه دې نــزدے نــهٔ کــړمــه يون مې درنه غوښتے وو

حــالاتــو د ستــم پــه چــړه ټول زخــمــی زخمی کــړمــه
مرګ مې درنــه نــهٔ غوښتو ژوندون مې درنه غوښتے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-07-2006

غوڅ شومه لکیرې مې په تن رېباره اوختې
خزان وے تهٔ سپرلے نهٔ وے ازغن رېباره اوختې

اشنیامې په خندا جوړې د بل سره لیدلے وو
خولې مې د تندې نهٔ چې من رېباره اوختې

ستا په لمسه تلے وو اؤ ستا په وینا رانغے
تهٔ جوړې د مینې مې دښمن رېباره اوختې

تالکه منصور غوندې دارونه پېژنده چرته
ماغوندې بې وسه وے غمژن رېباره اوختې

ورشه میخانې له رندانو ته دا اووایه
سجدوله فرښتې مې په لمن رېباره اوختې

الیاس له دې د ښکلو سترګو مست پیغام راوړے دے
ځکه مې بهانهٔ جوړې د فن رېباره اوختې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان

05-07-2006

خلقو چې به ماته د وصال قِصه راواخسته
ما به ورته ستا د شینکی خال قِصه راواخسته

روپکښې غورځنګ راغے مستئ چپه چپه کړلو
ماچې سمندرته د هلال قِصه راواخسته

زۀ لکه منصور به تري خوندونه د ژوند اخلمه
زلفوکۀ دارونو دې د تمال قِصه راواخسته

پخوا پرې خلقو بانګ د کلی نه وئیلو
نن راته پښتون هم د کُلال قِصه راواخسته

ماتربنه لوګے ستا د رخسار د لمبو اور کړلو
خیال مې لیونے چې د جمال قِصه راواخسته

نورئ هم ښائسته کړو د اسمان لمنې سرې شولې
تیاروچې کله نمر ته د زوال قِصه راواخسته

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې ترې په تر تر راروانې شوې غمژنې وې
سترګو ته چې ما د پشکال قِصه راواخسته

يه خدايه بادشاه د زمانې ئې په ژړا کړلو
بخت مې سکندر ته د اقبال قِصه راواخسته

دواړو چې يو بل ته غلی غلی کاته کړی وو
نن مې زړۀ ته هاغه د تېر کال قصه راواخسته

خيال ته مې د درست جهان نغمې راټولې شوې وې
پېغلو چې په خپله د خپل شال قِصه راواخسته

ذکر د الياسؔ ئې د دارونو په سر کړے دے
عشق مې سرو لمبو ته د کمال قِصه راواخسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړې

د غره لمن کښې سم په شور بلېږي
ورته حیران شوم کور په کور بلېږي
ماوے لوګے دے چرته اور بلېږي

هسې نۀ ډوب چرته په شرم شمه
لکه د موم په شانې نرم شمه
ماوے ورځم ورته چې ګرم شمه

خونۀ لمبې نۀ غرغنډې وې پکښې
نۀ د بخرکوشان ذرې وې پکښې
اونۀ ځکروتې تکې سرې وې پکښې

ماوې دا غرونه ستر شوی دی
یا دا خوړونه ستر شوی دی
کنه سیندونه ستر شوی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لارې د تلو لوړې ژورې وې
یو مې د پښو تنا کې سترې وې
بل خواشلېدلې مې چپرې وې

ګنې ماوې چې مخکښې څه دی ورځم
هېر دی که لږ خراب او ښهٔ دی ورځم
کارهٔ دی نبغ اوکهٔ اوږدهٔ دی ورځم

خو چې نږدې شوم ورته خړې وې
تیار لوګے وو سم لوخړې وې
په چاپېرچل ماحول کښې لړې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
23-05-2005

درویشي

سوال منت زاري کول درویشي نهٔ ده
د چادرته اودربدل درویشي نهٔ ده

زړهٔ له ښائي عاجزي کهٔ ښهٔ خصلت دے
سر هر ځائے کښې ټیټول درویشي نهٔ ده

کهٔ د نفس د ارمانونو قاتل نهٔ شوې
هسې ځان خاورې کول درویشي نهٔ ده

که مقصد دې تش شهرت وي دریغه دریغه
ځان په شتوو کښې ورکول درویشي نهٔ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

څنګه چې شور غره کښې نخترې کوی
داسې جانان خورې خبرې کوی

چرته چې ستا د قدم خاپ تلے دے
هلته کښې نن سپرلے اخترې کوی

قطعه

نۀ غواړو ګلاب ځوانی نه رنګ د زماني غواړو
مونږه ترینه چنګ رباب ساقی اؤ میخانې غواړو

عقل ترینه نۀ غواړو د بخت د غوښتو وړی یو
ژوند د بې غمی ځانله او مرګ ترې لیونے غواړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراچی
19-08-2001

فرض که
(آزاد نظم)

فرض کۀ تـۀ مې چرته یاده شولې
فرض کۀ زړه مې ستـاکتو ته اُوشی
زۀ بـه دخیـال دُنیـا تـه مـنډه کړمه
هلتـه بـه ستا د یاد بنګلې وی چرته
زۀ بـه د مـات زړګی د پـاره ځانله
هلتـه د خیـال په پښو کښې پرېوځمه
بیـا بـه ترې لږ په موسېدلې شونډو
پـه تـراږو تـراږو تېکـبـدلی شونډو
ستـا د دیـدار یو څو لحظې اوغواړم
هلتـه کۀ خیال مې چرته هاں اوکړه نو!
زۀ بـه مُسکـے مُسکـے په مینه مینه
ستـا دَ هـر یـاد سره اوږه پـه اوږه
د یـو ځائے تلو خوندونه واخلمه خو
فـرض کـۀ تـۀ مې چرته یاده شولې
فرض کۀ زړۀ مې ستا کتو ته اُوشی

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-05-2005

رنګين سپرلے مې کړه نشه د مست ماښام په رنګې
سترګې راواړوه کاسې ډکې د جام په رنګې

ظاهر مې مهٔ ګوره کهٔ تريخ ازغے ازغے لېده شم
ډک د خوږوېمه دننه د بادام په رنګې

لېونې مېنې راپېغاره ملنګې کړه راته
لنډ شو منزل راته ملګرو د يو ګام په رنګې

تر څو به بېل يُو يَو تر بله داسې بېل په وطن
راځئ چې يو شو سره خپلو کښې د قام په رنګې

مخامخ هسې هم کتلے ستا ښائست ته نهٔ شي
په الياسؔ بيا چرته حضور شه د الهام په رنګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-05-2005

لږ ځانته رانږدې مې کړه ارمان مې کړه چې ځم
راغلې دې یم بیا درته جانان مې کړه چې ځم

د مینې اللّٰه هو راته په مینه مینه وایه ته
ماشوم مې واخله غېږه کښې خپل ځان مې کړه چې ځم

ښکله ته چې آیئنه کښې په کتو ځان ته حیران شوې
هم داسې د بیا بیا خیښت ته حیران مې کړه چې ځم

ما ژوند کښې تش د مینې روزګار کړې دې جانانه
ګل مې کړه سپرلې مې کړه بوستان مې کړه چې ځم

الیاس پرې ښه پوهیږي ځاریده د مینې ښکله وی
سپیلنې مې کړه لوګې ځان ته قربان مې کړه چې ځم

II★★★★II

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچي
28-01-2001

غريبه طبقه

د ستړي ژوند په لوئي سفر اوده دي
د خان په مرسته درپه در اوده دي

خدايه د کوم قانون د لاندې زما
نن د وطن بچي نهر اوده دي

د هر په اوړي د غرمو په شګو
د سوري لاندې زوروَر اوده دي

يه خوار قسمتو خوشحالي جوړي کړئي
ظلم ورکيږي ستمګر اوده دي

د وطن پيغلو هله شور جوړ کړئي
ستړي نغمې مو په ګودر اوده دي

ماته پردے محل اونۀ ستائي
لامي زخمونه د ځيګر اوده دي

محمد الياس الياش

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن سبا

چامي ګرېوان اوشلوو
چا راله تن اوخوړو

لېونے کېږمه ځم
غم مي بدن اوخوړو

هله توبې اوباسئ
مړی کفن اوخوړو

په يخنۍ کار نۀ لري
خلق فېشن اوخوړو

II◇★★★★◇II

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
14-06-2006

د شوګیرو عادت ئې چرته دے نظر خوبَوی
د غزل تارکۀ مې چپړم راله پرهر خوبَوی

خواږۀ ګفتار ته ئې مرغۍ دی په چړچقو سحر
د زلفو سیورے ئې ماښام کښې زیړےنمرخوبوی

اللّٰه دی خیر کړی پښتنې منګے په سر ایښے دے
بیا په سندرو زما هاغه شاړګودر خوبوی

ستا د کاواکه لېونو سترګو نه ځار شم ګُلې
چې په کتو مې ستړے ژوند نوے سحرخوبوی

هسې دې زخې په وجود جانانه خوښې نۀ دی
د جبین خال دی په آسمان پورته قمر خوبوی

یو مې ببګا ستا د راتګ لارې کوځې ځارلې
بل مې سرې چغې د پښتو درمانه سرخوبوی

یا ځوک پښتون چرته د غرۀ لمن کښې تا یادوی
یا د پښتو خبرې کیږی چې خیبر خوبوی

ساقی قسم کۀ ستا د جام مستی سرور راکوی
الیاسؔ خوږې خبرې د دلبر خوبوی

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرص

زما کور کښې ولي نشته ستا په کور کښې خریړے دے
بس په دے وړه خبره جنګ کښې نخښتے هر سړے دے

څوک د پلار په مرګی خاندی څوک د ورور وینی څټی
عجیبه دنیا ده ربه عجیبه اړے ګھړے دے

مومن ته

کۀ نازونه د بې نیازه جانان یوسے
ډک د نور په رنمايۍ به دې عقبیٰ شی

کۀ د ځان د معرفت طلب دې اوکړو
معرفت به دې نصیب د لوئے الله شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ مې د ارمان غېږې له راوله
غلې مې حيران غېږې له راوله

ژوند مې په يادونو کښې تير کړے دے
مرګ مې د جانان غېږې له راوله

مينه خپلېدل کۀ په بېلاتو وي
ګټه د تاوان غېږې له راوله

نور دَ سپرلي ناکړ دي نۀ شم کتے
حُسن دَ خزان غېږې له راوله

دم مې په پښو کښې نور د تلو نشته
سترے د کاروان غېږې له راوله

تندے په زمکه لګوه الياسه
ځان ته دې آسمان غېږې له راوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

20-12-2000

يو ځلي نۀ ده په بيا بيا مې وژنی
قاتلې سترګې د اشنا مې وژنی

د تختېدو لارې مې بندې شولې
خدايه د خپلو په رضا مې وژنی

خواره زلفان د يار ښائسته اننګې
کله هغه اؤ کله دا مې وژنی

ماوے چې دلته به ساه واخلمه خو
دا ستا يادونه پکښې لا مې وژنی

نن د الياسه ئې سترګې واړولې
ملګرو داخل په ريښتيا مې وژنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحیرۀ عرب
08-12-2006

خوبونه يوسي ځان سره د چا ليونی سترګې دي
داستا ليونی سترګې اشنا ستا ليونی سترګې دي

تياري پړی راخورې دی په سپوږمۍ کښې رڼا نشته
خو دلې ورته تا جوړې نن بيا ليونی سترګې دي

داما چې کله کله غلی غلی په خندا کړی
کمال د هيچا نۀ دے د اشنا ليونی سترګې دي

ساقي پيالې دې لرکړه هاغه کيف سرور ئې نشته
خيال کښې مې پرتې د دلربا ليونی سترګې دي

پخپله ورته اوګوره کۀ تاته اشنا نۀ ګوری
الياسه پښتنې دي بې پروا ليونی سترګې دي

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
27-10-2004

په شیبو ترې نه د اوښکو باران درومي
بې دیدنه چې راځي سترګې محرومې

د پښتون په جامه تور یم لګېدلے
پښتنې سترګې مې هیرې کړې معصومې

بې نوا ترې جوړې بیا وو نن راغلے
تر اسمانه مې سلګۍ تللې مغمومې

ستا نظر به ستا ښائست ته رابللې
نغمې چرته وې زما دومره محکومې

څهٔ خوشته پکښې ملګرو چې لګیا دے
د الیاسؔ خبرې نهٔ دي بې مفهومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبرالتهر
22-02-2007

ما ورپسې کړه خدایه سمه او دا غر صدقه
اشنا تر اوسه رانه غواړی مرور صدقه

تا د دنیا د پاره پرېښې بې آسرې وومه زهٔ
ما خو دنیا وه ګرځولې ستا د سر صدقه

ستا د دیدن تګے به نور د تانه څۀ او غواړی
بس په کچکول کښې ورکوه دې د نظر صدقه

ستا د جبین د خال خندامې تته نۀ شوه لیدې
ماد سپوږمۍ په نامه ورکړله د نمر صدقه

اول دې ورکړم د دنیا د تریخ دستور په ګوتو
اوس رانه غواړې مې ګریوان په اوښکو تر صدقه

ما هم د مینې په نوم ځان د اور لمبو ته نیوو
تا وے خلیلؑ شه او بُتان کړه د آذر صدقه

ورځه تندے یار ته په زمکه په بیا بیا لګوه
الیاسه کۀ چرته ئې نن اومنې د در صدقه

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

قیوم منزل پېښور
24-10-1998

د دار په سر چغې وهم لېونے
پرېږدئ چې مړ شمه بې غم لېونے

راشه پوښتنه مې د حال اوکړه
ګنې والله درپېسې مرم لېونے

د یار په مینه کښې واپس روغ شو
خلقو ناري کړلې چې کم لېونے

خدایه ما هسې لېونتوب خوښوو
تا رانه جوړ کړلو سم دم لېونے

ستا د اُلفت ستا د مُسکا د وجې
الیاسؔ یادېږم چم په چم لېونے

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-12-1998

کاش

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
وئيل ئې خدائے دې کړه کامياب بچيه

چه د غريب د حق پوښتنه اوکړے
خدائے دې نواب کړه د نواب بچيه

يَوه ورځ مور راته دُعا کوله
وئيل ئې نصيب دې شه ثواب بچيه

چه د باطل توري تياري لری کړے
خدائے دې رنړا کړه د افتاب بچيه

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
خدائے دې ځواني کړه د درياب بچيه

چې خونه ورانه کړے اغيارو لره
مستــه چپه شې د سيلاب بچيه

بچی ته د مور دُعا قبليږی ږره
کاش! چې ما هم په دے يقين کړے وے

خو زهٔ ورُوکے ووم زهٔ نهٔ پوهيدم
چې مې په دے باندې آمين کړے وے

****

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچی

د شالدا په نوم خط

اُمید لرم ښه به ئې په خوند تېروي
له ما په شاني به تهٔ ژوند تېروي
د خوږ وطن د ننګ ناموس د پاره
د زهرو ګوټ به لکه قند تېروي

څنګه چې سیند د کلی ستا په خوا کښې
چپې چپې شی غور ځنګونه وهی
داسې زما خواکښې په ډېره مستی
د سمندر چپې تموپونه وهی

دا نور حالات کهٔ اوربدل مې غواړي
د زړهٔ زخمونه کهٔ ګنډل مې غواړي
د خدائے نه چې غواړي پکښې ما یا دوه
کهٔ په سیالی سره لیدل مې غواړي

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې هر ماښام پکښې جنت جوړیږی
هاغه د کلی لاله زار څنګه دے
چې پرې د چم کوڅې رنګینی ښکاری
هاغه معاذ عادل مددار څنګه دے

څۀ نوی تازه درته وئیلے مې وے
بس نور څۀ نشته چې لیکلے مې وے
قلم بندومه اجازت راکړه
نښته الفاظ چې تۀ ستائیلے مې وے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصف آباد ـ کراچۍ
12-05-2001

درد ئې راله راکړلو قرار ئې رانه واخستو
مینه مې ظالمه وه دلدار ئې رانه واخستو

جام کښې د ساقۍ راته مستي حېرانه پاتې شوه
سترګې دې چلبازې وې خمار ئې رانه واخستو

نور دغه ظالم خزان زما د ژوند نه څۀ غواړي
حُسن ئې تاله کړلو بهار ئې رانه واخستو

دالا د قاتل اشنا نرمي وه پوهه نۀ یم
صلیب ته ئې نزدې کړمه نو دار ئې رانه واخستو

لاړه د پښتو د ادب ناوې کونډه پاتې شوه
خدایه د الیاسؔ شان قلمکار ئې رانه واخستو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-12-2000

په موسیدو شی سپین سحر جوړوی
لیمه د یار سپرلی اکثر جوړوی

د خیال خبرې مې زړهٔ چرته منی
ستا په کوڅه کښې راله شر جوړوی

د اسرافیل شپیلۍ به ویښ مې نهٔ کړی
د بنګړو شرنګ به دې محشر جوړوی

ستا د نظر قاتلان نهٔ پوهیږی
ماته سپرلے د دار په سر جوړوی

تهٔ دې د خپشت د زوره څهٔ خبرې
په زړهٔ مې کربښې ستا نظر جوړوی

د هیربدو طاقت دې نهٔ لرمه
ستا جدائی مې په زړهٔ غر جوړوی

الیاسه زړهٔ له دلاسې دې ورکړه
مینه به داخل ستانه نر جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
02-07-2000

سوچ

نۀ په آسمان چرته پرقا ښکارېده
نۀ د وربځو پرې غوغا ښکارېده
د اُوبو څاڅکے اُوبه خور له نه وو
چې په پټو زمونږ د کروخت شو

د چمن بوټي په ريګونو خړ وو
فطرته ستا په ستمونو خړوو
قطرې قطرې شبنم پرې نۀ ښکاريدو
سپرليه بيا د ستمګر وخت شو

وعده ئې ماته کړه په غلا لاړه
زما د مرستې نۀ په شا لاړه
خپلو همزولو راته لار اُونيوه
چې د دښمن سره مې کله د ډغر وخت شو

د کوځې سپو به دې غوپا کوله
مئين زرګی به مې درزا کوله
د چم ورو به دې په کانو ويشتم
چې په کوڅه دې د ګزر وخت شو

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ښه نیولې ده حیرانه ښکاری
اُوس په خُلوص خپله ستو مانه ښکاری
اقرارد مینې ئې نن داسې اوکړو
سائیکل دې پرېږده د موټر وخت شو

درپسې کړل مې ټول قضا مونځونه
هم مې برباد کړه خپل اشنا وختونه
ته په بلې باندی را اُونهٔ ختې
بیا مې نن تیر د مازیګر وخت شو

بچی بچی له مې څپلی اخلم
د وطن پېغلوله والې اخلم
چې د خوارانو زړونه اوخاندووم
روژه تیرېږی د اختر وخت شو

داستا په شانې خو بې پته نهٔ یم
وهل به خورم په سوک او لته نهٔ یم
زه به دې مرسته ښهٔ په جار کومه
چرته کهٔ ستاګله د شر وخت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا خو وختی دی خپل سوچونه کوه
مونځ له به روسته ځې خوبونه کوه
د عزازیلؑ په جال کښې اونښتمه
د بانګ نه پس چې د سحر وخت شو

د ژوندون تموله اثاثه دې واخله
واخله مونیا اؤ خلاصه دې واخله
شپخه دروغ درته وئیلي نهٔ شم
زهٔ درنه ځمه د دلبر وخت شو

ښهٔ سم سړے وے ته د کار لالیه
عشق درنه جوړ کړلو بېکار لالیه
د اشنا مینې ورته پرې نهٔ ښودے
ستا چې د زدکړې اؤ هنر وخت شو

د خپل اولس پکښې دردونه لیکه
خوږې نغمې خواږه فکرونه لیکه
الیاسه پاڅه دُنیا اولړزوه
ستا د شعرونو د اثر وخت شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-07-2000

سپرلے

چې د ماحول زره زره ورپکښې
سَم د سپوږمۍ شان پړقېدلی نۀ وی
چې د پنجرو بندی مرغۍ ورپکښې
سم په چړچقو چغېدلی نۀ وی

چې مړ احساس پکښې ژوندے غوندې شی
چې ټول ماحول نغمې نغمې غوندې شی
زۀ به ښېګړه ورله هله منم
چې مې وړوکے خیال زلمے غوندې شی

بس خو چې مینه په هر لور خوره شی
خیر کۀ زخمونه مې لږ زور واخلی
ستا د ښائست غوټۍ چې ګل نۀ کړی
دغه سپرلے دې ربه اور واخلی

★★★★

محمد الیاس الیاش

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصف آباد ـ کراچی
04-06-2001

چې تا ته نۀ شي کتے

د خپـل ارمـان پـه تـکل
د سپين سـحر په تلاش

سـم د مـاښـامـه سـره
د چـا د کـورپـه تاخ کښې

وره ډيـوه بـلـه شـي
يـا پـه سـرو ايـرو کښـې

د سـرو لـمبـو پـه خـاطر
چـرتـه بخـرے تود شـي

يـا د سـاقـي پـه جام کښې
د چـا د مستـو شـونډو

خـوارۀ خوندونه لاړشي
يـا د زاهـد پـه ژبـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرته د هوش نه مخکښې
د جـانـــان نـوم راشـی

یـا د ربـاب پـه تـار کښې
چــرتـــه د مـاتـو زړونـو

خــوږې نـغمې جوړې شی
د غســـې زۀ هــم ګــلـې

ستا د ښائست په باغ کښې
ځـــانـــلـــه ګـلـونـه ګـورم

ستـــا د رُخســـار پــه رنګــې
د شـــرمـــه ړک ګــلـونـــه

دومــره نـــازک ګــلـونـــه
چـې تـــاتـــه نـــهٔ شـی کتے
چـې تـــا تـــه نـــهٔ شـی کتے

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
06-07-2006

ژونـد کښـې حـقـیقت غواړه د خیال قصوته مۀ ګوره
رنګ لتـهـوه نـور اؤ د جـمـال قصـوتـه مـۀ ګـوره

ستـوری بـه پـرقـیـږی خـو دا بل رنـګـه رنـها کوی
تـور دے خـو پـه سپین جبین د خال قصوته مۀ ګوره

داسـې راتـه ښـکـارې چې سپوږمۍ وربځو پټه کړه
پـروت وی پـه نـازک بـدن د شـال قصوته مـۀ ګوره

خـانـده پکښې خیر دے که ئې لږ ساعت له دارشی تار
زلـفـې درنـه تـاؤ شـولې د تـهـال قصوته مـۀ ګوره

الیـاسـه پـه دیـوال لـکـه د نوې میـاشـت رااُوختـه
ورکیږی لږ سـاعـت لـه د هـلال قصوته مـۀ ګوره

یو شعر

لـکـه مـوم د اور لـمبـو تـه ویـلـی نـۀ شـوم
زمـا عشـق وو سـتـا د حُسـن کـمـال نـۀ وو

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
18-05-2005

غـر يو ووم نيولې په سلګو کښې شومه
درنـهٔ راستـونْ چې په راتلو کښې شومه

ځنګ چې سبـا نـمر پـه ختو لېده شي
دأسې بـه تـا تـهٔ په کتو کښې شومه

زولـنـې نشتـه خـو زندان غوندې دے
بـنـدی د زلـفـو پـه تيـارو کښې شـومـه

هستـې تـهٔ هـر ځـائے بـه مستی ګډېده
ورک چې سـاقی به په کاسو کښې شو مه

فـنـا پـه تـا پسې د درسـت جهـان نـهٔ
لـکـه شبـنـم د نـمـر ختـو کښـې شـومـه

مـرګ ګـنې تـل زمـا پـه ځنګ کښې به وو
ښـهٔ ده چې خـدايـه په توبو کښې شومه

چـرتـه چې شـور به ستا بنګړو جوړ وو
اليـاسؔ رالـوئـی هـاغـه نغمو کښې شو مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحیره عرب
13.03.2002

مُسکا

یوه لحظه خالقه
ماته د مرګ نه محکښي

د یار مُسکا نصیب کړې
هغه خندا نصیب کړې

چې ستا سیرلے هم ورته
ګوته په خُلهٔ پاتې شی

چې د ساز ږکې نغمې
ورته اودهٔ پاتې شی

چې حسرتونه ورته
لمبه لمبه پاتې شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نظرونه ورته

په تماشه پاتې شی

چې سره جامونه ورته

نشه نشه پاتې شی

بس چې تصویر ئې شکلې

زما په زړه پاتې شی

تو یوه لحظه خالقه

ماته د مرګ نه مخکښې

شکلې خندا نصیب کړې

دیار مُسکا نصیب کړې

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-02-2000

شک
(آزاد نظم)

ريخې ريخې ئې لوپټه په سر وه
په تن جوړه ئې وه خيرنه غوندې

پُوندې ئې چاؤدې وې پيزار ئې نه وو
وړې چاچۍ ئې راته اونيولې

نن ئې زمانه هم په يوه بازار کښې
په يره يره باندې سوال اوکړو

ما ورله هم د جيب نه دوه آنې
ښۀ په اخلاص اوښۀ په مينه ورکړې

زما پرې شک د بې وسۍ راغې
ماوې د دې به چرته پلار نۀ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هائیکو

ستا د نظر خورو نغمو ته تاوېدمه داسې

څنګ چې چاپېره د يوې نقطې نه

د پنسل څوکه په پرکار تاویږي

هائیکو

مینه مې کړې ده کوووم به ئې تل

بس کۀ په دې وره ګناه مې وژنې

راځه چې لاړ شو د مقتل په لوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
20-12-1999

عشق ئې د رنګونو د ابشار مخه نیوې نهٔ شی
مینه لېونی مې د خمار مخه نیوې نهٔ شی

دومره د تاو ړک دے چې نظر سیزی
اوښکې ئې د سترګو د رخسار مخه نیوې نهٔ شی

دومره د وطن د پېغلو ګوتې مې نازکه دی
ګل لره ورځی حوبس د خار مخه نیوې نهٔ شی

مونږ سرهٔ د کلی ماشومان په ړله شوی دی
داخلی مو و ورتی د چا پلار مخه نیوې نهٔ شی

زه ګورے خپل حق د فرعونانو نه غوښتے شمه
منصور غوندې بې وسه به د دار مخه نیوې نهٔ شی

اوګورئ دا خړې خړې خاوړې هم شنې شویدی
دا ځل خزانونه د بهار مخه نیوې نهٔ شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه خو د حُسن رنګينۍ تولې صحرا کښې دی
پېغلې د وطن مې د بازار مخه نيوې نهٔ شي

ستا د محبت قېدی بس ستا د خوشحالو په نوم
ستا راتلو ته خنګه به د لار مخه نيوې نهٔ شي

دادے د سحر نه انتظار کښې دی ولاړيمه
چا وے چې الياسؔ د ښکلی يار مخه نيوې نهٔ شي

لويه خدايه

بيامې ستر ګې د جانان شوې قدم بوسه
ښکلے ځائے دے پورته نهٔ شے پکښې اوسه

په عمل خو لا حاصله ستا رضا وه
بس رحمت ته دې پراته وو بې تپوسه

II ★★★★ II

(c) ketabton.com: The Digital Library

PMA کراچي
31-07-2000

درپسې مې ګلـه چـا نۀ دالر اؤ بر کړه
هسې زيـات مې خپل غمونه د ځيګر کړه

د رُخسـار لـمبې دی بلې سـاتـه ګلې
مـاښـامونـه د ژوندون زمـا سحر کړه

بـدې سترګې د رقيـب کـۀ درتـه ګوری
نـظر مـات لـه دې ګـلـونـه تاؤ د سر کړه

سپوږمۍ هر وخت په وربځو پټه نۀ وی
تـورو زلـفـونـه دې سپين مخ رابهر کړه

هـاغـه يـار بـاندې به ولې نـۀ نـازيږم
وئيل ئې مورې لېونـی لـره مې ورکړه

ښکلے يـار مې پـه بلې باندې ولاړ دے
خدايـه ژونـد رالـه د مينې مازيګر کړه

سـاه مې تـا پسے د تـنـه جـدا کيږي
لږ پـه مينـه راتـه ښکليه نظر کـړه

چې الياسؔ سرۀ د مينې نيت دې نۀ وو
عـالـمونـه دې پـه څـۀ پسې خبر کړه

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-07-1998

ستا په راتګ

زما د نیمګړی ارمانونو قاتل
ستا ګل ورینه خندا جوړه شی

ستا د قاتل نظر به څه وائمه
زما معصوم احساس ئې اووژلو

زما د سترې ژوندون سترې نغمې
زما په خیال کښې لا تر اوسه ګرځی

ستا په راتګ ترې ترانې جوړې شی
ګله راپیښه کوه کله کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېښور
14-05-1998

اراده

وېـم چـې د رنګ نـــه ډک کــړم
ځــانـلــه د ژونـد خــوبــونـــه

بيــا پـکښـې ډوب کــړمــه تــول
د کـــائــنـــات فـــکـــرونـــه

او مـرګ تــه اووائـم چې رانـهٔ شې
د خـدائـے د پـاره پـه دے لوری ګوَرے

خيــال کـوه ميـنـه مې رسوانـهٔ کړے
رقيـب مې هر وخت راته ګوری ګوَرے

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
08-07-1998

د محبت نه مخکښې

د محبت نه مخکښې
زما زلمي احساس اودۀ غونډې وو
د خپلواکۍ نغمې ئې نۀ وئيلې
زۀ د دردونو نه خبر نۀ ووم
ما د غمونو دُنيا څۀ پيژنده
د محبت نه مخکښې
ماستا ښائسته ښکلې تصوير جانانه
په تصور کښې جوړولې نۀ شو
ما د جفا دستور ليدلے نۀ وو
زۀ د نفرت په قانون څۀ پوهيدم
د ژوند خوارۀ تراخه مې نۀ پيژنده
د محبت نه مخکښې
زما زلمے احساس اودۀ غونډې وو

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-12-1998

ګُل پـکښـې نشتـه د ازغـو ډکـه ده
مـاضـی مـې تـوړلـه د سـلـګو ډکـه ده

زمـا پـه زړهٔ کښې د ژونـدون فلسفه
د ځـوبـې رحـمـه تـلـوَسـو ډکـه ده

غېږ به همېش دلته تيټ سترګي ګرځی
زمـا دره د شـاه زلـمـو ډکـه ده

ګيدړ ځـنګـے دي راتـه مـهٔ ځلوه
خيـالـی دُنيـا مـې د زمرو ډکـه ده

د تـخيّل پـرواز دي ښکتـه نـهٔ کړي
کـعبـه د لـوړو مُـنـارو ډکـه ده

د مـلاکـنـډ غـرونـه نـغمې نـهٔ وائـی
شـاعـری ځـنګ مې د مصـرو ډکـه ده

د ګُل پـه ځـائے مې نن په کاڼوواُولی
د يـار کـوڅـه د لېـونـو ډکـه ده

الياسـه مـهٔ ئې چېره بـرځېره نهٔ شی
هـره سـلـګـی دې د نـغـمو ډکـه ده

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-01-1999

فراق نـزدې شـولو ژړېـږمـه ځـم
سم پـه سـلـگـو تـرې روانېږمه ځـم

د تهـمتـونـو پيتـې نـهٔ شـمـه وړې
د يـار کـوڅـه کـښـې نـهٔ اودرېږمه ځـم

جـرگـې تـرې تـولـې بې نـوا راغـلـې
نـن ورتـه پـښـو بـانـدې غوړېږمـه ځـم

د ژونـد تيـارو کښـې د مـنزل پـه لټون
د لـېـونـو پـه رنگ خـنـدېږمـه ځـم

الياسؔ دې د مخ رنـها تـه هـر ماښام
لکـه پتـنـگ غـونـدې سـوزېـږمـه ځـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-01-1999

څنګه به ځم چې ښکې ګلۍ شوې د منزل په لټون
راته هموارې هم نالۍ شوې د منزل په لټون

د زړۀ د کومې په اخلاص به دې رابلمه خو!
بس کۀ راپيښې خوشحالۍ شوې د منزل په لټون

په نظر نه راځي په غتو غتو کورم ورته
د پښو تناکې مې پُولۍ شوې د منزل په لټون

سپرلۍ ئې په معصومو اننګو کښې خندا راوړه
سم په خندا ورته کلۍ شوې د منزل په لټون

د انتظار لارې ته ګورې د حسرت په نظر
پيغلې راپوته په بَلۍ شوې د منزل په لټون

چرته الياسؔ پکښې هېر نۀ کړې وعده ماتې نۀ شے
کۀ دې نصيب ياره سيالۍ شوې د منزل په لټون

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
15-06-1999

ژونـد پـه وږمـو اُودهٔ شو ساز په نغمو اُودهٔ شو
ته چې مې خیال ته راغلې درد په سلګو اوده شو

مـاشـوم زړګې مې ګُلـه ستـا د خندا پـه ارمان
ستـا د مُسکـا پـه ارمـان ستا په قِصو اُودهٔ شو

ستـا د راتګ پـه طمع ستـا د لیدو پـه ارمـان
نـن تـولـه شپـه مې زړګې پـه دلاسو اوده شو

ستـا د فـراق د لاسـه ستـا دا الیاسؔ لیونـے
ستـا د سیـالـۍ د پـاره نن پـه لمبو اُودهٔ شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28-12-1999

از غن ماحول چې مې بهار شی هله
د زړهٔ زخمونه به قرار شی هله

د منصور یاد به پرې تازه کړمه زهٔ
بس چې ستا زلفې زما دار شی هله

خپل کارته هر یو سړے کاروائی
کار چې پردې شی نو بیګار شی هله

لار د منزل دومره اُوږده خونهٔ ده
سړے چې اُودریږی اِیسار شی هله

د زړهٔ درزا مې لږ سپوا غوندې شی
آشنا په سترګو کښې چې قار شی هله

بیا کهٔ الیاسؔ ته لېونے وائی خېر
څیرې ګریوان چې ئې تار تار شی هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کراچۍ
29-05-2002

پاتې نن په سرو سترګو بېلتون شولو
تلوکښې چې ښائسته جانان راستون شولو

عرش کښې پسې چغې فرشتو کړلې
بيا مې د چا ياد زړهٔ کښې زرغون شولو

فکر به مې څنګه غزونې کړی
ستا چې سبانے ماښام پرون شولو

تا ته تصور کښې په سجدو شومه
خيال مې د دُنيا خيال کښې مجنون شولو

نهٔ منې چې څهٔ درته الياسؔ وائی
دالا څنګه ستا د خيال سمون شولو

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیماړی کراچی
14-10-2002

د رنګ تصویر لټومه ځم د خوند نقشه جوړومه
د خېښت په مصور به مې د ژوند نقشه جوړومه

بې خیاله فکر وړې شهزاده به پکښې ګرځم
په چغو د پرهر به مې د قند نقشه جوړومه

ستا به د خوږې مینې داستان ورته راواخلمه
بیا به په تموټې زړهٔ د پیوند نقشه جوړومه

راز دې د پردې راته افشاں کړه چې لږ پوهه شم
یا عقل لیونی تهٔ به د بند نقشه جوړومه

ستا خواله به د خیال په مست تالونو کښې درځم
الیاسؔ به پکښې ځانله د مېوند نقشه جوړومه

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-11-2004

په رندو کښې کوڼ باچا وي

چې الف او ب مې زده کړه
ماوې لاړمه هوښیار شوم
اوس به خلق راوړي خپلې
فیصلې د ژوندون ماله
زۀ به بر سرته په کټ کښې
دروند قاضي د کلي ناست یم
لاس په نام به واړه خلق
راته وائي آوجي ښۀ جي
بالکل ټهیک ده ته صحیح وې
خو خوک نشته چې نن ما ته
حقیقت ښکاره زما کړي
زۀ ناپوهه ووم جاهل ووم
زما دوه مسئلې زده وے
خو ریښتیا خبره داده
چې رندو کښې کوڼ باچا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
04-11-2004

شاعر

اول لټون د څو لفظونو کووم
بیا ئې جوړښت په ردیفونو کووم

د خیال خبرې پکښې اوستائمه
یا پکښې ذکر د وختونو کووم

څهٔ چې لیدله به مې
هاغه لیکله به مې

دُنیا ته حال د زړګی
په‌جار وئیله به مې

خو چاپیرچل مې راته
نامه د ږم راکړه

د شعور قدر نشته
ماتوم قلم راکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

خبره چې په تلو کښې دې نن ستغه غوندې کړه
زما دې خوږ زړګی درپسې چغه غوندې کړه
قِصه هاغه د خپشت به یوځل بیا شروع کووم
جانان چې په چل وَل کښې آغه دغه غوندې کړه

قطعه

په ځان کښې نهٔ ځائیږی سیال لیدهٔ شی
ستا په کتومې زړه خوشحال لیدهٔ شی
کومې چې ستا په خنګ کښې نهٔ تیریږی
هاغه لحظه راته سم کال لیدهٔ شی

قطعه

سپوږمۍ وه رانه هېره د هلال په تماشه ووم
ستا د زلفو په تیارو کښې ستا د خال په تماشه ووم
یو لحظه کښې ئې جوړ کړے وو محل ماله د مینې
خیال زما په تماشه وو زهٔ د خیال په تماشه ووم

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
01-06-1998

ایټمي دهماکې

اول بـه هـر ځـائې کښې ناکام يادېدو
هـم خـطـاکـار او هـم بدنـام يـادېدو

د فيـرنـګيانـو غـلامان وو خدائيګو
تـش بـه آزاد مـونـږه پـه نام يادېدو

د بې وسیـ پـه زولـنـو کښې بندوو
تـل بـې ګـنـاه بـه ګـام په ګام يادېدو

هـغـوئی پـه خپله وو بې وسـه ربـه
چـرتـه چې مونږ په احترام یادیدو

خـونور په سترګو کښې مې نم خدایه
ليـدلـې نـــۀ شـولـو د غـم خـدايـه

چې د غـوری نـه پس شاهین والوتو
جـوړ پـه اغيـاروشـو مـاتم خدايه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د وطن هر يو زلمے مې ويښ دے
اُوس ترې ورځمه ويني څکم خُدايه

چې زړهٔ د غيرو په يوتهق اُوچوی
ورته ړزومه ايتهم بم خدايه

اُوس د نرۍ ټول کافران ژړيږی
هم د هندو قوم مشران ژړيږی

بچے بچے د غيرو غيرو ربه
په آزادۍ د پاکستان ژړيږی

وائی آزاد شوه مسلمان ملکونه
امريکه روس او هم جاپان ژړيږی

د پاکستان پهٔ دهماکو ملګرو
د کلنټن سره عنان ژړيږی

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
28-12-1998

بنګړي واله

په مکر نه پوهېدله کليواله پښتنه وه
چې ته مې راغلې بنګړي واله پښتنه وه

په تورو سپينو سرو کړو ډکې کړې
پېغلو ترې ليچې په بنګړو ډکې کړې

روانه په خرڅون خپلې سوداله پښتنه وه
چې ته مې راغلې بنګړي واله پښتنه وه

آواز ئې کوو واخلئ بنګړي دي
درکووم اودريږئ سړي دي

دا څومره حيانکه مزوب حاله پښتنه وه
چې ته مې راغلې بنګړي واله پښتنه وه

چې ورې زړګې پکښې له تانه
الياسه زار ئې د خندانه

واپس روانه کلي ته خوشحاله پښتنه وه
چې ته مې راغلې بنګړي واله پښتنه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحرالکاهل
22-09-2007

لویه خدایه!

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شور مې د قلم په ژبه راوله

مخ کۀ رانه بېرته جانان واړوو
هله مې ماتم په ژبه راوله

نۀ شائی لمده په مې پلیتو دا
تندې له زم زم په ژبه راوله

راحت بغیر د سختو چالیدلے دے
صبر زما زغم په ژبه راوله

خپله فیصله مې په تا پرېښې ده
دُعا مې د کرم په ژبه راوله

راز کۀ د حکمت پکښې لیده غواړې
گفتار الیاسه کم په ژبه راوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
16-07-2006

د مور په نوم

خدایه د هرغمه ئې هر ځائے کښې آزاده ساتې
د محبت وره دُنیا مې پرې آباده ساتې

کۀ د سپرلی د خوشحالو نسیم پرې لګی خیر دے
تۀ ئې د سپیره سپیره خزان د سپیره باده ساتې

چې په ژوندون واړه رنګونه ستا د در اووینی
په خپل رحمت کښې ئې هر وختی خدایه یاده ساتې

مور هم ایمان دے هُم جهان اوهم جنت دے زما
خدایه همیش ئې په دُنیا کښې ژوندئی ښاده ساتې

ګونجې پرې رانۀولې خدایه کۀ هر څو غصه وی
ورته تندے د الیاسؔ هر وختې کشاده ساتې

سُکون

د سکون چغې د عشق سلګو کښې پټې
د دُنیا پسې په منډه نه مونده شی

دا ستا نونه به د عشق بېرته تازه شي
د الیاسؔ غونډې که هر سړے بنده شي

قطعه

عشق کښې اور لمبې غواړی کمال ته رسیده
خوب غونډې لیدل وو ستا جمال ته رسیده

دغه مرحله د دیدن بل رنګه هیبت لری
ستورو ته اسان وو خوستا خال ته رسیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
11-07-2006

کـۀ پـه ګُل د نـزاکـت عکسونه ښکاری
ستـا پـه مخ هـم د قدرت عکسونه ښکاری

زړۀ مـې ګـوره تـمـاشـه کـۀ د سیـرت کړې
آئـنـې کښـې د صـورت عـکـسـونـه ښکـاری

تـا کـۀ نـۀ هُـم رابـللـم خـو زۀ راغـلـم
پـه نـظـر کښـې دې د سـت عـکسونه ښکاری

د غُصې نـه ئې رُخسـار د اور لـمبې شوې
پـه رښتیـا جوړ د قیـامـت عـکسونه ښکاری

پـوره نـۀ شـوه سـتـا د سـترګـو بادشاهي وه
ارمـانـی مـې د حسـرت عکسونه ښکاری

لوئـې آسـمـان بغیـر د ستـنو نـه ولاړ دے
نـاپـوهـانو تـه دولـت عـکسونه ښکاری

مـصـور چـرتـه د روح کـرښـه راښکے شی
دا الیـاسؔ تـه حقیـقـت عـکسـونـه ښکاری

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-07-2006

ګوته په خوله يمه حېران شپهٔ ده
تېرېږي چرته د هجران شپهٔ ده

تګ تر منزله د جانان وو زما
خدايه په لاره د کاروان شپهٔ ده

د غرهٔ په سر کښې د تنور لمبې وې
خلقو ويله د شعبان شپهٔ ده

په نيمه لار کښې جانان پرېښودمه
لوټ شومه خدايه د تاوان شپهٔ ده

خلقه زهٔ خپل جنت ته اور سيدم
نن مې په کلي د جانان شپهٔ ده

د ونو شنې پاڼې وچېږي خدايه
داسې ښکارېږي د خزان شپهٔ ده

الياسه د ميني بوراګان دې څهٔ شو
د ګلو باغ کښې د ريحان شپهٔ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

PPS پېښور
1997

سترګې

چې مې وژنې دا خونړېز سترګې د چا دي
دا ښائسته لکه ګُل رېز سترګې د چا دي

چې رسا د زړهٔ په سر زما ښخېږي
دا ناترسه لکه نېز سترګې د چا دي

د لېندې په رنګ په غشو چې مې اُولي
دا قاتل لکه چنګېز سترګې د چا دي

چې مُدام په تصور کښې مې پرتې وي
دا نیازبینې د مکېز سترګې د چا دي

دا چې تهٔ ئې نشه کړې ئې الیاسه
د نشې نه دا لبرېز سترګې د چا دي

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

PPS پیښور
24-12-1997

ګـل خبـري اوکـړلي ګـلزار خبري اوکـړلي
کـلـه چې محفل کښې ښکلي يار خبرې اوکړلي

قـربـان بـه پـرې زهٔ دواړه سـر اومـال کـړمـه
بس خـوکـهٔ يـو ځل يې د اقرار خبرې اوکړلي

دَ سـاقـي پـه لاس کښې جام پاتې حيران شو
نـن يې دومـره پـه تـاتـار خبرې اوکـړلي

ګـل اؤ ازغـے بـه پـکښې يه زړګيه ځنګ پيژني
چې خـزان هـم د بـهـار خبـرې اوکـړلي

چې تـر غـوږو يې غـزل د الياس راغـے
نـو بلبل هـم د چـغـار خبـرې اوکـړلي

محمد الياس الياس

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
10-07-1998

چې زهٔ هم سيال شمه د نورو سره (آزاد نظم)

په د ورکوتي دنيا ګۍ کښې ربه
چې زهٔ هم هير کړمه خپل تير غمونه

چې زهٔ هم دغه د سلګو ژوندون
لږ په خندا خندا کښې تير کړمه

چې زهٔ هم اووينځم د خپل لمن نه
د تهمتونو دا تور تور داغونه

چې زه هُم دغه د سيالۍ لمحې
چې زهٔ هم دغه خپل رنګين خوبونه

په دې غمجنو سترګو اووينمه
چې زهٔ هم يک د ارمانونو زړګے

لږ د سکون په غيږ کښې اووينمه
چې زهٔ هم خپله مينه خپله کړمه

څکه خو يهره موده پس خالقه
زهٔ يو نيمګړے غوندې سوال کوومه

جام او جانان راله يو ځائے راکړه
چې زهٔ هم سيال شمه د نورو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړوکے اختر طوطه کان
28-12-2000

تـــا چـــې د زړهٔ ريبـلـو چـل زده کـوو
مـــا د ســلـگـو ژړلـو چـل زده کـوو

روژه په خـولـه مې ستـا سيالۍ ته کاته
مـــا د اختـــر کـــولـو چـل زده کـوو

تـــا مـې تـېـرے کـړلـه سـېـوا غـمـونـه
مـــا د پـــرهـــر گـنـډلـو چـل زده کـوو

د زلـفـو مـيـنـځ کـښې مې سپين مخ ته کاته
مـــا د ســحــر ليـدلـو چـل زده کـوو

خـپـلـو خـپـلـوانـو مې هـم خـپـل نـهٔ کـړمـه
مـــا پـــه پـردو د خـپـلـو چـل زده کـوو

د غم مشکـنې مې پيئلې ستا د زلفو په تار
مـــا د غـــزل ليـکـلـو چـل زده کـوو

تـاچـې الـيـاسؔ بـه رنـځـوو پـه وعـدو
مـا تـــرې د درد زغـمـلـو چـل زده کـوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـریږدوئ چې ګُـل شي پسرلے ځمه شیندمه
د زړهٔ پـه پـرهـرونـو مې لمبې ځـمه شیندمه

پیغـام نـوی دُنیـا تـه مې د مینې پـه کښې راوړو
ښائسته پـکښې خوږې ښکلې نغمې ځمه شیندمه

دستـور دے کـهٔ اِخلاص د پښتـنو دے نهٔ پوهېږم
پـه لاره کښې ګلان د مېلمنې ځـمه شیندمه

اے بـس کـړه ستمګـره د زړهٔ سـره لـړ پُخلا شه
اُوښکې مې نـن بیـا درتـه جرګې ځمه شیندمه

الیاس دې بیا دَرونڼ سحر نغمو ته لږ خوشحاله کړه
تـر څو بـه مې چاپېره شوګیرې ځمه شیندمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتفاق

تهٔ کهٔ پېرئ خو په پېرو کښې هم هېر شوے
زهٔ کهٔ يو يم خو د قام سره يو لك شوم

تا پخپله کناره کړله د قام سره د تنګ نه
اُوس به ماته داسې نه وائې چې سپک شوم

د انصاف چغه

څنګ چې ترې زما بچې خبر نهٔ وی
دغسې به ستا سو هم اختر نه وی

واورئ د وطن ژمے کهٔ تود نهٔ شو
بيا به په آسمان کښې ګورے نمر نهٔ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیماړی کراچی
19-09-2002

جانان

پورته په آسمان کښې
یو د مینې بادشاه ناست یې
وائی واخلئی که څوک غواړی
راحتونه خوشحالیانې
څکه خلق ورپسې دی
ترینه خښت او سرور غواړی
څوک ترې رنګ او خمار غواړی
څوک محل او مینار غواړی
څوک ترې غواړی ځانله ژوند د ملنګۍ
څوک ترې زر او دینار غواړی
څوک ترې غواړی دَمستۍ دَ رباب چغې
څوک ترې زړهٔ د خاکسار غواړی
زهٔ هم ځانته فکر یوړم
لاس مې اُوچت کړل سوال مې اُوکړو
ماله صرف جانان راکړه
ماله صرف جانان راکړه

محمد الیاس الیاسؔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

چرته چې باطل د حق ملګرے شی
هلته کښې رواج د مینې زور لری

مرګ دې خیر دے اُووائی رُعب دار ځانته
ژوند هم عجیبه غوندې کښې شور لری

توبه

ورته سپيره تندے که تيټ مې نۀ شو
هغه دې خدايه کعبه نۀ ګڼمه

کۀ ستا ئې عرش په رقيدلو نۀ کړو
دغه توبه مې توبه نۀ ګڼمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبل علی- دُبئی
17-08-2002

د خپشت نه راته ډکې زمانې د سترګو جوړې کړه
مُسکا پکښې خوره کړه ترانې د سترګو جوړې کړه

بیامې پکښې نبت سجدوته کړے دے د سترې ژوند
جګ ساته بانړه دې بُت خانې د سترګو جوړې کړه

والله کۀ مې ساقي تنده ماتیږي په یو ګوټ
لږ زور نظر له ورکړه میخانې د سترګو جوړې کړه

جبر د حالاتو دې په تریو نظر پوه کړے یم
څه کنه اُوس نورې بهانې د سترګو جوړې کړه

الیاسؔ پکښې د ځان او دَ دُنیا نه ورکیده غواړم
بیا د خوږ نظر هاغه کانې د سترګو جوړې کړه

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُردن
14-04-2002

د ښار په تنګ وومه خو لاړم په مېړه اُوختم
د وصال شپه کښې بد نصیب په شوګیره اُوختم

شاهي زړګی له به کچکول په لاس کښې ورکړمه خو
ستا د اُلفت په پیمانې کۀ زۀ پوره اُوختم

تۀ چې دَ خیال په نیلی ناسته وې ځوانی دې ستائل
ورته بې خیاله فکر وړے شهزاده اُوختم

ستا په نظر کښې د بُوډۍ د تال رنګونه څۀ شو
ورته پخواچې به زۀ غلے شان اُودۀ اُوختم

الیاسؔ به هسې نازېدم په خپل رنګین خیالونو
ټوله دُنیا راپسې خاندی دیوانه اُوختم

||◇★★★★◇||

(c) Kitabton.com: The Digital Library

طوطه کان
03-07-2000

شینکے
(آزاد نظم)

د سینـنـد پـه غـاړه د څـو ورځـو راسـې
پټ پټ پـه زړهٔ کښې ژړېدمـه ربـه

لـکـه د اُور لـمبـه لـمبـه ولاړ ووم
د هـر پـه میـاشت کښې مې سوچونه کول

مـاوې بـادرو بـه خدایـه څنګ تېرېږی
مـاوې بـاران بـهٔ خـدایـه کـلـه کېږی

چې سوکره ختمه شی سپرلے غوندې شی
هـر خـوا پټو کښې به شینکے غوندې شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
31-12-2000

يو ګهړۍ هزار ګهړۍ شي چې ته نه ئې
تُوله شپه مې خونړۍ شي چې ته نه ئې

ته به ځان له چرته بل ځائې کښې خندېږې
زما سر دړۍ دړۍ شي چې ته نه ئې

شا به مرستې له مې زر رادرومه ګلې
هر سړے سر په تګړۍ شي چې ته نه ئې

د يخنۍ نه مې وجود په رپېدو شي
طوطه کان راته واړۍ شي چې ته نه ئې

يارودونه مې د سترګو نه بهيږي
يا مې زړه تنهۍ تنهۍ شي چې ته نه ئې

سره غرمه وي د سُور اُوړي خو دلبره
په الياسؔ تيره جړۍ شي چې ته نه ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوم آزادی
1997

دُعا

پـه دُنیا کښې ربـه راکړې — د عیسیٰ غـونـدې مـکـان
پـه هـوا مې تخت روان کړې — لـکـه تـخـت د سلیمـانؑ
سـوج سـمـجـهـ پـوهـه زمـا — بـرابـر کـړه د لـقـمـانؑ
اسمـاعیلؑ غـونـدې له تا نه — تـن بـدن زمـا قـربـان
ابراهیم غونـدې په اُور کښې — راتــه جـوړ کـړه ګـلستان
رنـګیـنـې د سپرلي راکړه — مـوسـم کښـې د خـزان
د قـارون غـونـدې مال راکړه — سـخـا راکـړه د عثمـانؓ
عـمـر لـوئي د خضرؑ راکړه — پـه طـلـب کښې د جانـان
مـاتـه اُوښـایـه خـالـقـه — خپـلـه لاره د عـرفـان

د افتــاب پـه رنګ خـدایـه
دا زړګـے مـې کـړه روښـان

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
08-09-2001

نن لا څهٔ بل رنګه دے چې څنګه به وی څنګ سبا
سترګو کښې راوړی اشنا مې نوې نوې رنګ سبا

خوارهٔ د لېونی مینې زما به هم څهٔ کم نهٔ وی
اودې کړو کهٔ چرې لږ زما په نامه ننګ سبا

څهٔ دې نننۍ وعده راتلو راتلو کښې پاتې شوه
څهٔ دې د راتګ انتظار نور کړی په ماتنګ سبا

خیر کهٔ دې مغروره ئې په حُسن او ځوانۍ باندې
تېږ شاته نظر لکه د لوټې ملنګ ملنګ سبا

هسې دی الیاسه نن په خُلهٔ باندې توبې راځی
اخلے به منمه پرې نامه چرته د چنګ سبا

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

جبرالټر
11-01-1999

د جبرالټر په ليدو

ديدن ئې راتــه تيرې د اسلام خبرې اوښـودې
ښـکـلا ئې راتــه واړه پــه ماښام خبرې اوښـودې

لـمـن کښي ئې تــراوُســه آدَنــور مشال بلېږي
وربـځـو ئې پــه سر راتــه تـمام خبرې اوښـودې

دے ځـائے کښې د طارق د تُورې شرنګ دے لا تراوُسه
دے ځـائے راتــه د خپل اصلي مقـام خبرې اوښودې

حسن ئې زمـا پــه ذهـن داسې غلبـه شـولو
فـکـر مـې قـلـم تــه د الهــام خبـرې اوښـودې

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
31-05-2005

څومره ښائسته خواږهٔ وختونه وو اشنا میئن ووم
د چا په غم کښې ژړېدمه زهٔ په چا میئن ووم

چې مخامخ وو یو تر بله چپه خوله ولې وو
ښکاربده داسې ته په ما او زه په تا میئن ووم

چې په ولاړه ځاربده ترې د دُنیا رنګونه
ستا د جبین د خال په آ ښکلې مُسکا میئن ووم

هسې مې مهٔ رټه صادق یمه شك منه نهٔ شې
درته قسم خورمه والله چې په ریښتیا میئن ووم

آچې زمانه هم په پته ئې زما زړهٔ وړے دے
ستا د کاواکه لیونو سترګو په غلا میئن ووم

ژوندمې داستا د لېونی مینې په نوم تیروو
قسم په خدائے کهٔ زهٔ الیاسؔ به په دُنیا میئن وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلی ته د کراچی نه په واپسئ
14-11-2002

مستي سرور شمه جنون شمه زهٔ
تاته کتو کښې په سکون شمه زهٔ

د ديدن وخت کښې د جانان په کوڅه
اوښکې بهيږي چې راستون شمه زهٔ

ته مې نظر کښې تور ملين اوګنړه
خبر دې کهٔ نورو ته زرقون شمه زهٔ

قسم په خدائے چې د لاسه به يمه
ستا کهٔ يوه سلګۍ ژوندون شمه زهٔ

د الياس مينه به دې هُم خوښه شي
ته کهٔ ليلیٰ شې اؤ مجنون شمه زهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

21-12-2000

زیره پانه وچه شوې د خزان شوم
چې ورګډ کله د عشق په ګلستان شوم

لوپته د یار په قبر مې جهنډې کړئ
زهٔ شهید د ښکلو سترګو په ارمان شوم

د زندانه مې اوس چرته یره کېږی
چې په دام د تورو زلفو بندیوان شوم

لکه ستوری چې د نمر د مخی ورک شی
تاپسې دغسې ورک له دے جهان شوم

حقیقت د لیونو راته څرګند شولو الیاسه
نندراه چې په دا خپل څیرې ګریوان شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران هاوس کراچی
11-11-2001

بُت

ماوې چې يار دے زما
ښکلے دلدار دے زما
د زړهٔ قرار دے زما
اُوس به ئې ديدار کومه
د ښکلو مستو سترګو
خو په اول نظر کښې
دومره نشه شومه چې
تاب مې په زړهٔ کښې نهٔ وو
دومره بې خودهوومه
ورته سجده مې اوکړه
ماوے دا يار دے زما
ښکلے دلدار دے زما
د زړهٔ قرار دے زما
اوس به ئې ديدار کومه
خو بيا ناڅاپه غونډې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی مې چغې کړلې
ماوې دا يار خو نهٔ دے
دا چرته بُت غوندې دے
سر مې راپورته کړلو
بيا په توبو شومه زهٔ
ماوې چې غير ته سجده
حرام حرام دی خو بس
تندے مې بېرته ټيټ شو
بيا مې ايمان راوړو
بېرته مې چغې کړلې
ما هاغه بُت اومندو
کوم چې د ډيرې مودې
کوم چې به تل ترتله
زما په زړهٔ کښې پروت وو

||<****>||

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-10-2004

ګورے راته بیا څۀ له حیرانه په تا څۀ اوشو
دومره تریخ خو نۀ وے ته جانانه په تا څۀ اوشو

هسې دې د خیال ماڼۍ زما په زړه کښې جوړې کړې
خاورې شوې ایرې شولې ارمانه په تا څۀ اوشو

تا خو به زمانه بغیر ژوند ته ژوندون نۀ وئیلو
اوس نۀ راځے خفه ئې جوړې ګرانه په تا څۀ اوشو

ټک کوه په مخکښې ځه په روسته روسته څۀ ګورے
منزل ته لاره پاتې ده کاروانه په تا څۀ اوشو

د خلقو درته سترګې وې چې تۀ به جوړ پښتو ګټې
لیک نیمګړے پریږدے الیاسؔ خانهٔ په تاڅۀ اوشو

II ★★★★ II

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
05-04-1998

په پېغلې مخې دلربا باندې مېئن شوم
لېونے ووم په سودا باندې مېئن شوم

په خندا پسې ژړاوې دا متل دے
نو بيا څۀ له په خندا باندې مېئن شوم

چې اقرار کښې دې انکار کولو ياره
ستا په دې يوې ادا باندې مېئن شوم

چې بابا ر پکښې پښتو ستائې ملګرو
په شعرونو د حمزا باندې مېئن شوم

زۀ الياس د خپله ځانه ګيله مند يم
چې له تا شان بې وفا باندې مېئن شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

مینه د خیال یو سمندر دے
کۀ سیلۍ ده اؤ طوفان دے

د اظهـــار وړه جذبـــه ده
کـــۀ نیمګړے یو ارمان دے

دا سیلاب د ترمو اُوښکوکۀ د سرو شونډو خندا ده
راتــه اووایــه زړګیــه مینــه دا کــۀ مینه دا ده

دا دَ سپیـن سحـر رڼا ده
کـه دَ تـورې شپې تیارۀ ده

دا شغلـه ده کـۀ بـڅرے
کـــۀ دَ زړۀ د اُور ایـــره ده

دادَ غمه خوب خندا ده کۀ جنون دے او سودا ده
راتــه اووایــه زړګیــه مینــه دا کــۀ مینه دا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د سوی زړهٔ آواز دے
که قصه ډېره د راز ده

د رباب چیړلے تار دے
کهٔ نغمه ډکهٔ د ساز ده

دا آغاز د لېونتوب دے کهٔ د خوږ زړونو د رزاده
راته اووایه زړګیه مینه دا کهٔ مینه دا ده

د کافر زړهٔ بُت خانه ده
کهٔ د مات زړګی حرم دے

دا سیالی ده خوشحالی ده
کهٔ بس صرف نوم د غم دے

دا د زړهٔ د جوش چغار دے کهٔ د سترګو نه پیدا ده
راته اووایه زړګیه مینه دا کهٔ مینه داده

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
24-10-2004

شور او غو غا څۀ ګورې اُوس چنګ دنُنیا چرته دے
تشې خاورې لوتې دی اُوس رنګ د دُنیا چرته دے

زۀ خو خوبولے ستا د مینې اللّٰه هو وومه
نشته اُوس ئې ګورم زۀ پالنګ د دُنیا چرته دے

عشق مې لیونے د سود اؤ زیان خبرې نۀ ګوری
د سره پکښې اُودانګی خو ننګ د دُنیا چرته دے

شته دے خو آداب د خپلیدو ئې مونږ له نۀ راځی
فضا به نغمه ګوکړمه خو ترنګ د دُنیا چرته دے

ستا د مینې خاؤره کښې ئې خاؤرې ارمانونه شوه
ستا مینه کښې ورک الیاسؔ ملنګ د دُنیا چرته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

طوطه کان
17-07-2006

مینې ته

چاپیره تـرې د میـنـې پتنګانو طوافونه کړۍ
فـکـر روښان کړے مې فانوس دې پاکې مینې ته

صورت د آئینې په رنګ هرشیز ته په جار ښائی
اخـلاص مې وربخښلے تقدُّس دې پاکې مینې ته

خـلیلؑ د اور لمبو کښې د ریحان ننداره کړې وه
الیاسؔه ځکه ستا هم زړګے مُوس دې پاکې مینې ته

****

(c) ketabton.com: The Digital Library

12-05-2005

خدایه چې څۀ به کیږی!

عجب وختونه راغله
تمیز د ښو او بدو
لاړې ورکیږی ربه
خپلولی مینه نشته
د یو بل غم کښې شریک
خواخوږی پاتی نۀ شو
خدایه چې څۀ به کیږی
مخکښې به څه پیښیږی
بغض کینه زیاتیږی
عجب وختونه راغله
هر سړے منډه کښې دے
وائی چې څنګه به ځم
مخکښې د رور عزیز نه
په مال او زر کښې ځانله
د څو روپو په خاطر
ګرځی ایمان خرڅوی

محمد الیاس الیاس

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـدایـه چې څۀ به کیږی
مـخـکښې به څۀ پیښږی

عـجـب وختـونـه راغلـه
خپـلــې درنـې اوچتــې

د نــورو سپـکې وایـو
ضـمیـر اوده دے زمونـږ

لاسـونـه ګـیر دی زمونږ
خـدایـه چې څۀ به کیږی

مـخـکښې به څۀ پیښیږی
د بـــل خبـــرې کـــوو

پـردئ ســندرې وایو
خپـل هر څۀ هیر دی زمونږ

د رور ولــی یـادونـه
رنـګـونـه پـاتې نۀ شُو

خـدایـه چې څۀ به کیږی
مـخکښې به څۀ پیښیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعه

قـافـلې مې د صليب په لاره درومی
ځـۀ لـه تېښتـه مې کـولـه د زندانه

پرَدو ځان ته نزدے نۀ کړمه پردے ووم
خپل دې ورک شی خپلولر کړمه د ځانه

قطعه

جنت مې جوړوو ځانله جهان مې جوړولو
تـصـويـر پـه مينـه مينـه د جانان مې جوړولو

ستـا زلـفـو کښې ګـلان مې په مزه مزه تومبل
سپرلے ترې ښکلے ښکلے په خپل شان مې جوړولو

II ★★★★ II

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنې خاورې ته

اې د غیرتي اولس نیازبینې پښتنې خاورې
ډېره موده پس مې ئې لیدلې میلمنې خاورې

ساه د خوشحالۍ مې روح کښې ستا په لیدوګډه شوه
ستا شان کښې به وائمه رنګینې ترانې خاورې

تاراته په غېږه کښې غیرت اؤ پښتو اوښوده
تاته به درځار کړمه داواړه زمانې خاورې

ستا د لوړو غرونو د لمن په مسته سیمه کښې
اوس هم ماته ښکارې مینه ناکه افسانې خاورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرګ او لاس نیوه

مخلوقه چپ شئ یو اعلان واورئ
د مرګ خبر د یو انسان واورئ
چې مړه بنخ شي نو خوږو ملګرو
بیا د مُولا صاحب بیان واورئ

په ونو بوټو او حیوان راځي
حق دے مرګے په هر انسان به راځي

څوک د دې مړی جنازې له لاړه
څوک د صابن په خوند مزې له لاړه
چې دا په څهٔ کله او څنګه مړ شو
څوک ئې بس دغه اندازې له لاړه

چا د غیرت او بهادرۍ کولې
چا ئې قیصې د بیمارۍ کولې

راته د ورایه خندېدلے وو
ما هم پرون سحر لیدلے وو
ډیر بهادر او غیرتي ځوان وو
په ټولو رونړو کښې ډیر ښکلے وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـورې خبـرې خبـر دے بيـا بـه اوکړو
مـلګرو لاس اُوچت کړئ دُعا به اوکړو
زهٔ هـم د کټ په پيارمه غلے غوندې
کښـېناستم ډير زيات غم زپلے غوندې
د غـم خـوارۍ الـفاظ وئيل مې غوښته
شـونډې مې خدائيګو رپېدلے غوندې
بيـا مـې پـه ژبـه دا الـفـاظ راغـلـه
غـم کښـې شـريک ئې ډير په ناز راغله
يـو دُعـا بـه او کـړو لاس اُوچت کړئ
غم کښې شريک ئې ډير په ناز اُوچت کړئ
اللّٰه دې ئې اُوبخښى ډير ښهٔ سړے وو
اُوچت کړئ خير بيا يو ځلې لاس اُوچت کړئ
په روغ رنځور غريب اؤ خان به راځى
حـق دے مـرګـے په هر انسان به راځى

★★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

1998

پښتون ته

قربانی ورکړه دې د تن پښتونه
جوړکړه رنګین دا خپل وطن پښتونه

کۀ د اغیارو په اسره پاتې شوے
داغ به دې لګی په لمن پښتونه

پاڅه په خپل قام باندې ننګ اوکړه
اوتړه سر باندې کفن پښتونه

ستا د مړانې اؤ غیرت نه لوګے
زما سلګۍ د زنګدن پښتونه

قسم په خدائے نور دې لیدلے نۀ شم
په سترګوسروباندی ویرژن پښتونه

تورۀ د خدائے لقب دې بیا اوګټه
اے د خالدؓ نمسی تورزن پښتونه

ستا په ناموس ځان تُویَوَل غواړی
د الیاسؔ وینه د بدن پښتونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد الیاس الیاسؔ

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library